

Beløb af 3,600 Kr. Hvis dette blev Lov, vilde en Prioritetshaver maasse antage, at hans Prioritet var usikker og saa gaa hen og opsigte den, og den paagældende kunde da have Bønselighed ved at tilvejebringe Pengene igen, netop paa Grund af denne Lovbestemmelse. Jeg er ikke sikker paa, at det ikke kan gaa saaledes, og jeg finder det derfor i sin Orden, at det fremrages ved denne Lejlighed. Hvad Arbejdsraadet angaar, skal jeg ikke komme vidtløftig ind derpaa, fordi jeg antager det for aldeles sikkert, at hvorledes det end gaar eller ikke gaar med det foreliggende Forslag, vil det Arbejdsraad, der nu findes paa Forslaget, ikke findes i en Lov, der maatte blive gennemført. Hvis man tænker sig, at der skulde holdes Valg efter de Regler, som findes i det foreliggende Forslag, for at saa et Arbejdsraad sammensat, tror jeg, at man i de fleste Kommuner ikke vilde være i Stand til at finde ud af Lovens Bestemmelser. Jeg synes, at Forslaget paa dette Punkt er skrevet paa en saadan Maade, at det noget nær er uforstaaeligt. Jeg for mit Vedkommende tænkte, da jeg havde læst det: Skulde Du virkelig ikke være i Stand til at finde ud deraf? Og jeg maatte læse det igennem flere Gange for at se, hvad Meningen egentlig var, for at blive klar over, hvorledes det egentlig forholder sig med Sammensætningen af dette Arbejdsraad. Jeg har ved Samtaler med andre ærede Medlemmer erfaret, at jeg ikke er den eneste, som det er gaaet saadan, men at næsten alle have ment, at det er noget ret uforstaaeligt noget, som man næsten skal studere paa for at finde ud af Sammenhængen. Jeg tror derfor, at det ogsaa er en af de Ting, der særlig maa tages fat paa, naar Forslaget kommer i Udvalg, hvad det naturligvis gør. Man maa da der forandre Maaden, hvorpaa dette Arbejdsraad sammensættes, eller om ikke forandre det — det vil jeg ikke sige —, saa i alt Fald gøre det forstaaeligt, hvad der i Virkeligheden menes. Jeg synes nemlig, at det er i den Grad indviklet, at de fleste, der skulle have med det at gøre ude i Landet, ville saa overordenlig meget Bøvær med at finde sig til Rette deri.

Jeg kan slutte med disse faa Bemærkninger, fordi jo en hel Del af de Ting, som jeg vilde have draget frem, allerede ere dragne frem i den foregaaende Debat. Jeg vil kun til Slutning sige om selve Sagen, at jeg tror, man maa gøre sig al mulig Umage for at finde en saadan Afslutning paa Forhandlingerne om denne Sag, at det kan lykkes ogsaa her i Landet at saa gennemført en Forsikring eller en Maade at understøtte de ubemidlede Arbejdere paa, som

komme til Stade under Udførelsen af deres Arbejde. Jeg synes, det er en Pligt, der paahviler Samfundet, en Pligt, som man ikke skal blive ved at slyde fra sig ud i en fjern Fremtid. Jeg for mit Vedkommende vil erklære, at jeg selvfølgelig er villig til at forhandle videre, ogsaa paa det foreliggende Grundlag, men jeg tror dog, at der skal en fuldstændig Omarbejdelse til, for at Forslaget virkelig kan blive til Lov.

Bluhme: Jeg er fuldstændig enig med den sidste ærede Taler i at ønske, at Vorherre vil bevare os for flere Vedtægter, end vi allerede have, for mere Polititilsyn, end vi allerede have. Jeg er ligeledes enig med ham i hans Betragtning af den Indskyldelse, som dette Forslag kunde saa paa de mindre bemidlede, hvis Gjendomme ere belastede med Prioriteter og Sligt. Jeg er i det hele taget enig i alle de Indvendinger, der ere komne baade mod dette og det foregaaende Forslag, jeg er enig med alle Talerne. Jeg tror ogsaa, at de samme Indvendinger kunne rettes imod det Forslag, der i sin Tid laa paa Tingets Bord fra Regeringens Side. Smidlertid en Ting fremgaar af den Diskussion, der er ført i disse Dage, og af tidligere Diskussioner, nemlig at man fra alle Sider er enig om at ønske en Lov gennemført, som sørger for dem, der ved uforudsete Ulykkestilfælde under Arbejdet komme til Stade eller blive Invalid, og som i Tilfælde af Dødsfald ved Ulykkestilfælde sørger for de efterladte, hvad enten man nu vil kalde denne Foranstaltning Arbejderforsikring eller Ulykkesforsørgelse, eller hvilket Navn man vil bruge, Meningen er jo den samme, nemlig at understøtte dem, der rammes af uforudsete Ulykkestilfælde under Arbejdet. Man er fra alle Sider enig om det. Paa Reformpartiets Program er dette Punkt optaget, Socialdemokraterne arbejde paa det, Højre har paa Valgtribunerne lovet Befolkningen, at den skulde saa en Ulykkesforsikringslov, Regeringen har vist sit Ønske derom ved at forelægge et Lovforslag og de moderate have ikke mindst gjort et stort Arbejde i saa Henseende. Det skulde da synes underligt, at vi ikke skulde kunne blive enige om at saa en saadan Sag gennemført, som ønskes af Befolkningen, og som alle Partier sige er nødvendig at saa gennemført. Tingen er man enig om, det er Maaden, man er uenig om. Det synes mig alligevel, at der paa en Maade ligger et Held deri, at vi over for denne Tanke egentlig talst staa paa bar Bund. De to Forslag, der her foreligge, ere fremkomne ved privat Initiativ, de ere egentlig talt ny for os, thi selv om det ene Forslag i sin Tid har